

hed at recapitulere, hvorledes Udvalgets Flertal stiller sig til denne Bevilling, for at der ikke skal være nogen Tvivl. Det, vi fra vor Side fastholde, er, at der ikke til Bevillingen er knyttet nogen Betingelse, idet vi ønske, at Ministeren skal have fuld Frihed, men da ogsaa det fulde Ansvar for, hvad der sker. Vi have fastholdt den Overbevisning, at det vilde være meget ønskeligt, at Isbryderen blev færdig til næste Vinter, eller med andre Ord Ønsket om, at det maa ske, men vi have ikke fremsat det Ønske i nogen Betingelsesform, fordi vi ikke ønske at tage noget Ansvar, men ønske, at det maa hvile paa Ministeren. Det er Flertallets Standpunkt. — Med Hensyn til Telegrafbudenes Lønningsforbedring har jeg udtalt, at vi efter Ministerens Stilling til Sagen ikke kunne vente i dette Spørgsmaal at føre Noget igjennem nu; men jeg vil dog sige, at naar det påaastås, at Telegrafbudene ere saa overordentlig meget heldigere stillede end Postbudene, og at der derfor ikke kan være Tale om at forbedre deres Lønning — jeg vil ikke sige i Stighed med Postbudenes, thi det vil man ganske vist neppe gjøre, men i ethvert Tilfælde efter lignende Grundsatninger — saa stemmer det ikke med de Oplysninger, jeg ialtsald har set mig istand til at indhente om disse Telegrafbudenes Tjeneste. Thi de gaa ud fra, at Budene, hvis Tjenesteyon er Kjøbenhavn, Amager, Utterslev Mark og Slusefester, om Vinteren have 14 Timers daglig Tjeneste og om Sommeren 15 Timer, at Udsendingen af Telegrammer finder Sted tre Gange i Timen, og at Budene i den Tid, de ikke ere paa Gaden med Telegrammer, ere bundne paa Stationen. Altsaa, med andre Ord, de ere bundne i Telegrafvæsenets Tjeneste hele den Tid af Dagen, hvor de kunne forjæne Noget, med Undtagelse af, at de have en enkelt Friaften om Ugen. Ikke desto mindre ere deres Lønninger, naar man tager de ældste Bude fra, som have været ansatte i længere Tid, alle sammen langt under 1,000 Kr., nemlig fra 600—900 Kr. Det er, tror jeg, en temmelig ringe Løn, navnlig naar henses til den Forhøjelse af Lønningerne, der er givet til Postbudene. Efterat den høitærede Minister har lovet paa næste Mars Finantslov at tage Sagen op til Behandling, har man jo imidlertid Udsigt til, at der vil blive foretaget en Forbedring paa dette Omraade, som maasse ogsaa kan føre til et videre Resultat. — Den høitærede Kultusministers Udtalelse om Kunststudiumsbygningen er efter Flertallets Opfattelse fuldstændig tilfredsstillende. Naar det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds udtalte, at Ministeren havde faaet en Bevilling, som det var hans Pligt at holde sig indenfor, siger jeg: Ja, det er meget klart, men det gjør han ogsaa. Det erede Medlem har jo ikke kunnet paavise, at Ministeren enten har overstredet denne Bevilling eller ikke har opfyldt de Forpligtelser, som

paahvilede ham ved Modtagelsen af Bevillingen. Altsaa, dette sker jo ogsaa. Men det, hvorom der kunde være Tvivl, var, om vi derigjennem, at vi bevilgede disse 17,000 Kr. til et Gulv, gjorde et første Skridt i Retning af en yderligere Tillægsbevilling til den saaledes engang bevilgede Bygning. Dersom dette var Tilfældet, saa vilde vi ikke have anbefalet det, men efterat Ministeren kategorisk har erklæret, at vi aldrig skulle høre Noget om denne Bygning mere, og efterat han saa tydelig og klart som muligt har sagt, at han ser sig istand til at give os en fuldstændig Garantifor, at der ikke mere fremkommer en saadan Tillægsbevilling, saa vil jeg dog rigtignok sige, at det vilde være fuldstændig urigtigt, om man vilde negte en Bevilling paa 17,000 Kr., hvorved man kunde sætte Bygningen i en anstændig Tilstand, medens man ved at gaa den anden Vej jo ganske vist slet ikke vil bevirke, hverken at Arbejdet standses, eller at der bliver nye Overveielser, men simpelthen vil bevirke, at Gulvet bliver saaledes, at jeg tror, at vi selv, naar vi faae det, vilde være i høi Grad utilfredse med det. Jeg skal derfor anbefale at stemme for Forslaget om de 17,000 Kr. — Hvad tilsidst angaar det Vædringsforslag, der er stillet vedrørende et Laan til Thorshavns Kommune, da har den høitærede Minister jo udtalt sig i høi Grad imødekommende og ganske i Overensstemmelse med de Ønsker, som jeg paa Udvalgets Vegne har udtalt, og jeg skal derfor tillade mig at tage det subsidiaire Vædringsforslag under Nr. 152 paa Vædringsforslagslisten tilbage.

Formanden (Krabbe): Vædringsforslaget under Nr. 152 paa Vædringsforslagslisten er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det altsaa bortfaldet.

Tang: Jeg ønsker blot at sige et Par Ord med Hensyn til den lille Bevilling til en Visitatsreise til Grønland. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sagen, da jeg jo ved forrige Behandling udtalte mig om, hvorledes jeg mente, at den grønlandske Mission skulde drives. Sagen er jo den, at de kirkelige Forhold berøppe trænge haardt til at komme under nærmere Drøftelse af vor Kirkestyrelse herne; men hvorledes skal dette kunne ske, naar Kirkestyrelsen ikke veed Besked om Forholdene deroppe, og hvorledes skal den faae Besked om dem, naar vi ikke give den de Midler i Hænde, som den mener, den maa have for at kunne faae Besked derom. Jeg ser derfor ikke rettere, end at Folkethinget ikke godt kan undslaa sig for at give denne Bevilling. Vi havde jo nemlig, vel at mærke, at vi ere Folketirkens Repræsentation, og jeg ser ikke, hvorledes de, der havde dette, kunne gaa imod denne lille Bevilling til Kirkeministeriet, som dette jo maa